

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/53/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723010583
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6723010583.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Michaely Bucekovej, PhD. a JUDr. Jozefa Mikluša v trestnej veci odsúdeného A. B., pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. júna 2024, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Nt/65/2023 zo dňa 18.04.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 5Nt/65/2023 zo dňa 18.04.2024 senát Okresného súdu Banská Bystrica podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 5Tk/2/2019 z dôvodu, že neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu odsúdený zahlásil sťažnosť priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí dňa 18.04.2024, ktorej písomné dôvody doručil okresnému súdu prostredníctvom svojho obhajcu dňa 28.05.2024. V samostatne podaných sťažnostných dôvodoch odsúdený poukázal na rozpory a nepresné výpovede, najmä pokiaľ ide o svedka A. C.. Ďalej uviedol, že svedkyni D. E. išlo len o finančné zabezpečenie. Podľa jeho názoru sa mu znalec snažil poškodiť, keď nebral do úvahy, že zomrelý E. bol ťažko opitý alkoholik, nikde vo svojej výpovedi sa tým nezaoberal a rovnako nevzal do úvahy, že zranenia zomrelého mohli vzniknúť už predtým, pretože mohol padnúť kdekolvek, spôsobiť si zranenia aj sám následkom pádov, čo dotyčný znalec tiež nikde neuvádzal, pričom zomrelý mal v krvi veľké množstvo alkoholu, čo potvrdila aj pitva, ktorá však podľa jeho názoru bola povrchne urobená. Dodal, že nemal advokáta od jeho zaistenia v CPZ-ke až do pobytu na súde a prvého pojednávania. Žiadal tiež súd, aby sa znovu prehrali všetky kamerové záznamy. Žiadal znovu vypočuť znalca B. F., kde sa mu budú klásť otázky súdu neznáme, ktoré neboli vôbec známe v súdnom pojednávaní. Žiadal o vykonanie novej rekonštrukcie prípadu a žiadal odstrániť nepresnosti a nedostatky v rekonštrukcii prípadu, ktoré môžu zmeniť doterajšie tvrdenia svedka C., odsúdeného G. H., znalca, ktorý vykonal pitvu a zmenia zlé právnu kvalifikáciu celého skutku proti nemu, pretože sú v spise nezrovnalosti a nepresnosti, rozpory vo výpovediach a tie ho doviedli k vyššiemu trestu odňatia slobody, zlej právnej kvalifikácii skutku a k trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia až na 17 a pól roka.

V ďalšej časti sťažnostných dôvodov poukázal na to, že odsúdený G. H. hodil všetku vinu na neho, s cieľom poškodiť mu a vyhnúť sa veľkému trestu, i keď on ho odťahoval od zomrelého, keď ho bil. Odsúdený G. H. bol v čase skutku ešte mladistvý, dohodol sa na výpovedi s orgánmi činnými v trestnom konaní a za účelom menšieho trestu, vypovedal proti nemu. Ako nové dôkazy k obnove konania navrhol vykonať exhumáciu mŕtvej osoby – E., test DNA z hlavy zavraždenej osoby, test DNA vlákien z tenisiek, rádiodiagnostickú metódu- CT kostí spodnej sánky, lebky spredu, zozadu, z ramena a stopy DNA z teplákovej súpravy, ktorá nebola jeho, ale G. H..

Mal za to, že súd nesprávne právne posúdil danú vec. Taktiež podľa jeho názoru došlo v rámci konania k procesným pochybeniam, a to v tom zmysle, že súd nevykonával všetky navrhnuté dôkazy, a to dokonca také, ktoré môžu preukázať to, že v rámci konania došlo k neobjektívite, ako aj k zaujatosti. Touto cestou ďalej odkázal na všetky jeho tvrdenia, ako aj doterajšie podania, v rámci ktorých sú ním uvádzané rozpory popísané.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle tohto ustanovenia dospel krajský súd k záveru, že sťažnosť odsúdeného A. B. nebola dôvodne podaná, pretože v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné podmienky obnovy konania v zmysle obsahu ust. § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Po oboznámení sa s predloženým spisovým materiálom krajský súd zistil, že odsúdený A. B. bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Tk/2/2019 zo dňa 16.07.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/125/2019 zo dňa 12.12.2019, uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 17 rokov a 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd ďalej uložil odsúdenému ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

O obnovu konania vo vyššie uvedenej trestnej veci požiadal písomným podaním, ktoré bolo Okresnému súdu Banská Bystrica postúpené uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6Nt/20/2023 zo dňa 17.10.2023. V návrhu na obnovu konania v podstatnom uviedol, že skutočnosti a dôkazy súdu neznáme, by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine a druh trestu by bol zrejme v rozpore s účelom trestu. V doplnení návrhu na obnovu konania, ktoré odsúdený doručil Okresnému súdu Banská Bystrica prostredníctvom svojho obhajcu dňa 11.03.2024, dôvodil tým, že celé trestné konanie bolo zmanipulované, pričom odsúdený sa taktiež domnieval, že súdny znalec, ako aj vyšetrovateľ, boli zaujatí. Z tohto dôvodu odsúdený žiadal o revíziu celého vyšetrovania, a teda aj dokazovania. Odsúdený taktiež požadoval opätovné preverenie výsledkov znaleckého posudku na tele A. E..

Okresný súd určil termín verejného zasadnutia o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania na deň 18.04.2024, na ktorom sa, okrem iného, oboznámil s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Tk/2/2019, pričom po riadne vykonanom dokazovaní súd nezistil splnenie podmienok pre povolenie obnovy konania a návrh odsúdeného zamietol.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V zmysle hypotézy uvedenej v právnej norme je súd povinný povoliť obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, ak:

- existujú nové skutočnosti a dôkazy,
- tieto nové skutočnosti alebo dôkazy boli súdu skôr neznáme,
- tieto skutočnosti a dôkazy by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Úlohou obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je teda náprava skutkových väd právoplatného rozhodnutia v prípade, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy spochybňujúce doterajšie skutkové zistenia a rozhodnutia prijaté na ich podklade. Záver o tom, či existencia nových skutočností alebo nových dôkazov je spôsobilá odôvodniť iné, než pôvodne právoplatné rozhodnutie, môže súd ustáliť len porovnaním doposiaľ vykonaných dôkazov s dôkazným významom novotvrdených skutočností alebo novovykonaných dôkazov, a to v rozsahu ust. § 2 ods. 12 Trestného poriadku, ktorý postup nie je v rozpore s požiadavkami vyplývajúcimi z ust. § 2 ods. 19 Trestného poriadku.

V konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmavať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, nie je možné posudzovať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní, a to vrátane rozhodovania o treste, vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásady bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, či bolo zachované právo na obhajobu, či vykonal a prihliadol na všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a podobne. V zmysle skôr uvedeného povinnosťou súdu v konaní o povolení obnovy je skúmať správnosť právoplatného rozsudku v tom rozsahu, či nové skutočnosti alebo dôkazy odôvodňujú zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti rozsudku vydaného súdom v základnom konaní.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu je krajský súd toho názoru, že okresný súd v posudzovanom prípade postupoval dôsledne a vykonaným dokazovaním si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie o zamietnutí návrhu odsúdeného, ktorým sa domáhal obnovy konania. Výrok o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania tak zodpovedá stavu vecí a zákonu, pričom konanie, ktoré rozhodnutiu súdu predchádzalo, bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne rozviedol, z akých dôvodov nemohol vyhovieť návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, pričom krajský súd sa s týmto odôvodnením v plnej miere stotožnil a v podrobnostiach naň odkazuje.

Vzhľadom k tomu, že okresný súd prejednávanej veci venoval náležitú pozornosť zostáva krajskému súdu len akcentovať správnosť záverov okresného súdu a k sťažnostným námietkam odsúdeného uviesť, že odsúdený skutočnosťami uvádzanými v tomto konaní sleduje prehodenie už ustáleného právneho stavu v jeho trestnej veci vo svoj prospech, čo je v intenciách jeho obhajoby prípustné a legálne, ale po právoplatnosti jeho odsúdenia tomuto zámeru nemôže slúžiť obnova konania, ako inštitút mimoriadneho opravného prostriedku, zameraného na revíziu skutkových pochybení v základnom konaní. Aj krajský súd je toho názoru, že odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti a nepredložil žiadne nové dôkazy takej kvality, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom odsúdeného. Správne preto postupoval okresný súd aj v tom smere, keď odmietol vykonať dôkazy navrhnuté odsúdeným, a to exhumáciu mŕtvej osoby- neb. A. E. a následné vykonanie testov DNA a CT a ostatné s tým súvisiace dôkazy. Okresný súd v napadnutom uznesení jasne, presvedčivo a v podrobnostiach rozviedol dôvody, pre ktoré tieto dôkazy odmietol vykonať, s ktorými dôvodmi sa krajský súd v plnom rozsahu stotožnil a na tieto odkazuje. Pokiaľ odsúdený argumentoval tým, že skutok nespáchal, a zranenia si neb. A. E. mohol spôsobiť sám častými pádmi z ťažkej opitosti, čo spolupáchateľ G. H. využil, dobil ho a kopal a on ho odťahoval, aby neb. A. E. nebil, krajský súd konštatuje, že vina odsúdeného bola v pôvodnom konaní ustálená na základe skutkového stavu, ktorý bol spoľahlivo preukázaný vykonanými dôkazmi a tak okresný súd, ako aj krajský súd sa s otázkou viny a uloženého trestu v meritórnych rozhodnutiach spoľahlivo vysporiadali a presvedčivo rozviedli dôvody, pre ktoré bola vina odsúdeného zodpovedne preukázaná a uložený trest primeraný a potrebný na nápravu odsúdeného. V tejto súvislosti sa žiada dodať, že odsúdený bol zo spáchania skutku usvedčovaný jednak vlastnou výpoveďou, keď sa v prípravnom konaní doznal k spáchaniu činu a v tomto smere usvedčoval aj G. H., ale aj výpoveďou svedka A. C., ktorý popísal, akým spôsobom odsúdený spolu s G. H. kopal neb. A. E. intenzívne do hlavy, ktoré skutočnosti sú potvrdzované aj znaleckým posudkom B. I. F., C., keď znalec v posudku uviedol, čo bolo príčinou smrti neb. A. E. a taktiež sa pripojil k tomu názoru, že útok na poškodeného bol vykonaný dvomi útočníkmi, vzhľadom na mnohopočetnosť rán, ktoré utrpel. Navyše všetky produkované dôkazy boli v trestnom konaní hodnotené súdmi jednotlivo, ako aj v ich vzájomnom súhrne, pričom tieto bez pochyb viedli k uznaniu viny odsúdeného zo žalovanej trestnej činnosti a k uloženiu trestu odňatia slobody vo výmere 17 rokov a 6 mesiacov, so zaradením odsúdeného pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Správne uvádzal okresný súd, keď konštatoval, že všetky skutočnosti a dôkazy prezentované odsúdeným nie sú nové skutočnosti súdu skôr neznáme a rovnako nejde o nové dôkazy, ktoré z objektívnych dôvodov nebolo možné vykonať počas konania pred prvostupňovým súdom a odvolacím súdom. Navyše skutočnosti a dôkazy, o ktoré odsúdený opiera návrh na povolenie obnovy konania mu museli byť známe už v pôvodnom konaní, avšak odsúdený ich nenavrhol vykonať, hoci, ako správne poznamenal okresný súd, mu nič nebránilo v tom, aby tak urobil. Na tomto mieste sa žiada dať znova do pozornosti, že v konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, nie je možné posudzovať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní, a to vrátane rozhodovania o vine a treste, vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a obhajobou odsúdeného, či vykonal a prihliadol na všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a podobne.

Len subjektívne dojmy a samotné tvrdenia osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie sú pre takéto zásadné rozhodnutie, ako je zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti súdneho rozhodnutia, postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Sťažnostné námietky odsúdeného v tomto konaní sú preto irelevantné, vznesené v snahe prehodnotiť ustálené okolnosti týkajúce sa jeho trestnej činnosti a na to nadväzujúce právne závery konajúcich súdov.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keď za týchto okolností okresný súd v napadnutom uznesení zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, postupoval správne, preto krajský súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.